

- 4) Czy zasady zawarte w regulaminie sieci można uznać za dyskryminujące w sytuacji, gdy są sprzeczne z takimi przepisami prawa Unii, do których przestrzegania zobowiązana jest Správa železnic?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 4 listopada 2020 r. – A

(Sprawa C-577/20)

(2021/C 62/14)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: A.

Druga strona postępowania: Sosiaali- ja terveystieteiden valvonta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy podstawowe swobody zagwarantowane w Traktacie o Unii Europejskiej i dyrektywę 2005/36/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ państwa przyjmującego jest zobowiązany zbadać prawo wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego na podstawie art. 45 i 49 TFUE i orzecznictwa w tym kontekście (w szczególności wyroki: 7 maja 1991 r., C-340/89 (²), Vlassopoulou, i z dnia 6 października 2015 r., C-298/14 (³), Brouillard), nawet gdyby art. 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE wprowadzał harmonizację warunków wykonywania zawodu regulowanego, w których państwo przyjmujące powinno zezwolić na wykonywanie zawodu wnioskodawcy posiadającemu dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji z państwa, w którym zawód ten nie jest regulowany, niespełniającemu jednak ustanowionego w tym przepisie dyrektywy wymogu wykonywania zawodu?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy prawo Unii – z uwzględnieniem rozważań w sprawie C-298/14, Brouillard (pkt 55 wyroku), dotyczących wyłącznych kryteriów oceny równoważności świadectw egzaminacyjnych – sprzeciwia się temu, by właściwy organ państwa przyjmującego w sytuacji takiej jak rozpatrywanej w niniejszym postępowaniu oparł swoją ocenę równoważności wykształcenia również na innych informacjach niż informacje o dokładnym programie i sposobie przeprowadzenia kształcenia uzyskane od organizatora kształcenia lub organów innego państwa członkowskiego?

(¹) Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. 2005, L 255, s. 2).

(²) Wyrok Trybunału z dnia 7 maja 1991 r. (C-340/89, Irène Vlassopoulou/Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg, EU:C:1991:193).

(³) Wyrok Trybunału z dnia 6 października 2015 r. (C-298/14, Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge EU:C:2015:652).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 listopada 2020 r. – EZ / Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Sprawa C-606/20)

(2021/C 62/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca odwołanie: EZ

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

Pytania prejudycjalne

Czy art. 20 zdanie pierwsze Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. ⁽¹⁾, która weszła w życie w dniu 28 czerwca 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik jest całkowicie lub częściowo uwolniony od odpowiedzialności za utratę bagażu na podstawie art. 17 ust. 2 konwencji montrealskiej, jeżeli pasażer przewozi nowe lub posiadające wartość nowych produktów artykuły elektroniczne takie jak aparat kompaktowy, tablet (iPad) i słuchawki bezprzewodowe, w bagażu rejestrowanym zamiast w bagażu podręcznym, nie zgłaszając tego przewoźnikowi, mimo że mógł zabrać te artykuły elektroniczne w bagażu podręcznym i można było tego od niego oczekiwać?

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s.38).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) z dnia 23 września 2020 r. w sprawie T-370/19, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 24 listopada 2020 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-632/20 P)

(2021/C 62/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19;
- Rozstrzygnięcie skargi o stwierdzenie nieważności poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 marca 2019 r. w sprawie udziału krajowego organu regulacyjnego Kosowa w Organie Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej ⁽¹⁾; a także
- W każdym wypadku obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii wnosi odwołanie od wyroku Sądu z dnia 23 września 2020 r., Hiszpania/Komisja, T-370/19, z następujących powodów:

- Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni pojęcia „państwa trzeciego” na potrzeby art. 35 rozporządzenia 2018/1971 ⁽²⁾ w świetle traktatów Unii Europejskiej i prawa międzynarodowego.
- Naruszenie prawa przy dokonywaniu i stosowaniu art. 111 USS Kosowo w związku z art. 35 rozporządzenia 2018/1971, ponieważ błędnie zinterpretowano konsekwencje braku zajęcia przez Unię Europejską stanowiska w przedmiocie statusu Kosowa w prawie międzynarodowym.